

פרשת עקב

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם...

פירוש רש"י עקב, מצות שאדם דש בעקביו. ויש לפרש עפמ"ש דאף דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, מ"מ שכר טירחת מצוה איכא בהאי עלמא, דהיינו שמטריח והולך כמה פרסאות שיגיע להמצוה להעשותה. והנה, בפרשת ואתחנן מסיים אשר אנכי מצוך היום לעשותם, ופירוש רש"י, ולמחר לעולם הבא ליטול שכרם, וא"כ באיזה זכות יהיו ראויים להביאם לארץ ישראל, דהא שכרם יטלו לעולם הבא ולא ינקה מהשכר ההבאה לארץ. לכן אמר והיה עקב, מצות שאדם דש בעקביו, דהיינו מצות שעושה ברדיפתו אחריהם כמה וכמה פרסאות יקבלו שכר בעולם הזה, ועל ידי זה ושמר לך את הברית להביאך לארץ.

(כתב סופר)

ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שאל מעמך...

תניא היה ר' מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום. שנאמר, ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שאל מעמך. פירש"י מה, קרי בה מאה. ויש להקשות, מה נראה לר' מאיר לקרוא המלה "מה" מאה.

ויש לומר, שבפסוק הזה יש צ"ט אותיות, מאה חסר אחת, וקרי בה מאה, היינו קרי מאה אותיות. כמו שנאמר כל הנפש הבאה ליעקב שבעים, אע"פ שאינם אלא ס"ט, וכן תספרו חמשים יום, אע"פ שלא סופרים אלא מ"ט, וכן ארבעים יכנו, ואינו לוקים אלא ל"ט. שכן הדרך, כשחסר אחד מן המניין לסכום העשרות מונה אותם בחשבון עשרות, ואינו מקפיד על חסרון האחד. ובפרט כאן שיש איזה אסמכתא ורמז על זה, רוצה ר' מאיר להסמיך וליתן סימן לדבר.

(תורה תמימה)